

Jubileum toespraak 15 maart 2014

50 jaar Skandinavië, dat we dit met elkaar mogen vieren!

En waarom vieren we dat? **Dit is een feestje van ons allen!**

We dragen als vrijwilligers allemaal ons steentje bij.

Ik zag onlangs een lijst met leden die een bestuursfunctie vervuld hebben, vanaf 1964.

Indrukwekkend. Dit zijn mensen die een bekende functie bekleed hebben.

Die mensen zijn belangrijk; ze krijgen spelden, een oorkonde of een foto in het maandblad of zelfs een lintje van de Koning(in). Die mensen werden terecht in het zonnetje gezet, ze hebben zoveel gedaan voor onze vereniging.

Ik denk dat als ik een lijst zou laten maken van al degenen die een andere bijdrage voor de vereniging hebben geleverd, de minder bekende functies - maar vaak even inspannend als de bekende-, dan zou dat ook een lange, zo niet langere lijst gaan worden. De kascommissieleden, de mensen die maanden mee hebben lopen ploeteren om de statuten en reglementen weer up to date te maken, de hulpen op onze beurzen, de rondzendcommissarissen, etc. Op deze laatste komen we de as. ledenvergadering in juni terug.

Maar ook anderen, leden die er (bijna) altijd zijn, iedere keer maar weer. Ook die leden maken onze vereniging tot wat het is.

Om ook dit te illustreren wil ik daar een lichtend voorbeeld van aanhalen. Iemand die we even in het zonnetje willen zetten. En wel:

Onze Belgische Viking: de heer Johan DeNeef. Ruim 40 jaar trouwe bezoeker van onze bijeenkomsten. Ik heb hem maar eenmaal kunnen betrappen op afwezigheid. Ik heb jullie toen abusievelijk gemeld dat hij in de Kraaienbektunnel was blijven steken, maar bij navraag bleek het een overmatige sneeuwval in de Vlaamse Ardennen te zijn geweest.

Hoe moet je als bestuur nu zo iemand kunnen bedanken?

Ik heb er wat op gevonden:

Ik kan natuurlijk aankomen met een briefstukje uit Finland; maar dan loop ik het gereede risico dat hij het al 10x heeft. Dus is de vraag?

Waar droomt iedere Belgische filatelist van?

Ieder van ons is vaak ook nog lid van een andere vereniging of heeft er een niet-Scandinavisch verzamelgebied bij. En wat heeft dus een Belg naast de Congo? Ja, natuurlijk België!

Als je aan een Nederland verzamelaar zou vragen: Wat is jouw ultieme droom op verzamelgebied dan krijg je antwoorden als: "ik hoop dat ik een zegel van Willemina vind waar ze de andere kant op kijkt" of iets van gelijke strekking.

En als je aan een hoogtepunt op Belgisch postzegelgebied denkt, waar denk je dan aan?

Ja wel, ik hoor het u al zeggen: "**de omgekeerde Dendermonde**".

Iedere Belg snuffelt door stockboeken: zou hij er tussen zitten; nee nu weer niet.

Alles is relatief: om te weten wat omgekeerd is moet je ook weten wat niet omgekeerd is.

Dit is de referentie en die is net zo belangrijk. Zonder de norm geen afwijking. Dus ben ik door mijn stockboeken gaan snuffelen en jawel, Ik vond **De Dendermonde**. De enige referentiezegel om te zien of de omgekeerde wel de omgekeerde is. En die unieke zegel Johan, die wil ik je bij deze overhandigen.

Terug naar serieuze zaken.

- We hebben de laatste jaren een stabiel bestuur kunnen neerzetten. Minder dubbelfuncties. Ook hier gaat natuurlijk de leeftijd een rol spelen.
 - We hebben nu al weer elf jaar een uitstekende vergaderlocatie hier in het mooie Amicitia en hopen nog vele jaren deze uitnemende accommodatie te mogen gebruiken.
- Ik heb u nog iets nieuws te melden: Weet u wie de voorzitter van het sociëteitsbestuur is? Dat is de heer Oudkerk. En wie is nu de heer Oudkerk? Deze man is de zoon van ons een paar jaar geleden overleden lid de heer ir. Oudkerk. Ruim 38 jaar lid van onze club geweest. De appel valt niet ver van de stam!

Tijden komen en tijden gaan:

Ooit waren we een vereniging van ruim 500 leden We hebben er nu nog ruim 250; maar ik zie langzamerhand toch weer nieuwe aanwas.

Natuurlijk moeten we hier en nu even stil staan bij het toch plotselinge overlijden van ons lid de heer Ron Versteijne.

Een zeer actief Filatelist. Altijd bereid om mee te helpen als er wat gedaan moest worden.

Een beer van een kerel. Toch veel te plotseling en te vroeg bij ons weg. En dat terwijl ik hem zelf nog lid heb mogen maken tijdens een van onze vele beurzen.

We zullen hem en de anderen op onze aanstaande ledenvergadering waardig herdenken.

De drie pijlers onder onze vereniging zijn: Het Noorderlicht, de Veiling en het Rondzendverkeer.

Het RZ Verkeer krijgt weer extra aandacht van het bestuur.

Het HNL is een bijzonder blad: we oogsten prijzen met dit fenomeen, maar het doet wel een aanslag op ons budget.

De komende ledenvergadering zullen we voorstellen doen om tot een aanpassing en vernieuwing te komen zodat we deze pijlers ook toekomstbestendig kunnen maken.

Ik ben blij voorzitter te zijn van een bloeiende vereniging waarin zoveel kennis is verzameld,

Ik hoop en acht het mijn taak de continuïteit van dit mooie fenomeen nog voor een groot aantal jaren te kunnen bewerkstelligen.

Ik wil eindigen met de woorden van mijn aftrap:

Dit vandaag is een feestje van ons allen, voor ons allen.

Laten we het dan ook gaan vieren!!